

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja
Komisja Nadzwyczajna
do spraw deregulacji
NDR-020-1-2022

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu, Komisja Nadzwyczajna do spraw deregulacji wnosi projekt ustawy:

- o zmianie ustaw w celu likwidowania zbędnych barier administracyjnych i prawnych.

Do reprezentowania Komisji w pracach nad projektem ustawy został upoważniony poseł Bartłomiej Wróblewski.

Przewodniczący Komisji
(-) Bartłomiej Wróblewski

USTAWA

z dnia ...

o zmianie ustaw w celu likwidowania zbędnych barier administracyjnych i prawnych¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, 1491 i 2052 oraz z 2022 r. poz. 1301) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 127 po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Decyzja wydana w pierwszej instancji, od której uzasadnienia organ odstąpił z powodu uwzględnienia w całości żądania strony, jest ostateczna.”;

2) w art. 127a § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1805 z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 61 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Za zgodą przedsiębiorcy, wyrażoną na piśmie, organizacja pozarządowa, której jest członkiem, może na jego rzecz wytoczyć powództwo, w jego imieniu złożyć wniosek wszczynający postępowanie nieprocesowe lub przystąpić do toczącego się postępowania związanego z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą.”;

2) w art. 62 § 1 otrzymuje brzmienie:

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, ustawę z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń, ustawę z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, ustawę z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn, ustawę z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne, ustawę z dnia 28 września 1991 r. o lasach, ustawę z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych, ustawę z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie, ustawę z dnia 22 grudnia 1995 r. o wydawaniu Monitora Sądowego i Gospodarczego, ustawę z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, ustawę z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, ustawę z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, ustawę z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, ustawę z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących oraz ustawę z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 2052, 2262, 2270, 2289 i 2328 oraz z 2022 r. poz. 1, 366, 480, 830, 974, 1098, 1301, 1371, 1692 i 1967.

„§ 1. Do organizacji pozarządowych wytaczających powództwa na rzecz osób fizycznych lub przedsiębiorców stosuje się odpowiednio przepisy o prokuratorze wytaczającym powództwo na rzecz oznaczonej osoby, z wyjątkiem art. 58 zdanie drugie.”;

3) art. 531 otrzymuje brzmienie:

„Art. 531 § 1. Ogłoszenie o wszczęciu postępowania zamieszcza się w Monitorze Sądowym i Gospodarczym oraz podaje publicznie do wiadomości w miejscu ostatniego zamieszkania zaginionego, w sposób w tym miejscu przyjęty.

§ 2. Sąd może dodatkowo zarządzić podanie ogłoszenia publicznie do wiadomości w inny sposób, jaki uzna za odpowiedni.”;

4) art. 607 otrzymuje brzmienie:

„Art. 607. Do wniosków dotyczących nieruchomości, dla których prowadzony jest zbiór dokumentów, należy dołączyć zaświadczenie o stanie prawnym, jaki wynika ze zbioru dokumentów.”;

5) w art. 674:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Ogłoszenie zamieszcza się w Monitorze Sądowym i Gospodarczym oraz podaje publicznie do wiadomości w ostatnim miejscu zwykłego pobytu spadkodawcy, w sposób w tym miejscu przyjęty.”;

b) uchyla się § 2;

6) w art. 693³ § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Jeżeli wierzyciel lub jego miejsce zamieszkania nie są znane, sąd zarządza zamieszczenie ogłoszenia o zezwoleniu na złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego na tablicy ogłoszeń sądu oraz na jego stronie internetowej, a także na tablicach ogłoszeń i stronach internetowych urzędów obsługujących organy wykonawcze gminy i powiatu ostatniego miejsca zamieszkania albo siedziby tego wierzyciela, o ile jest ono znane. Jeżeli wartość przedmiotu świadczenia składanego do depozytu sądowego przekracza pięć tysięcy złotych sąd zarządza zamieszczenie ogłoszenia również w Monitorze Sądowym i Gospodarczym.”;

7) w art. 867 § 1¹ otrzymuje brzmienie:

„§ 1¹. Obwieszczenie o licytacji zamieszcza się na tablicy ogłoszeń w budynku sądu rejonowego właściwego dla miejsca licytacji oraz na stronie internetowej Krajowej Rady Komorniczej. Jeżeli wartość ruchomości, objętych jednym obwieszczeniem o licytacji, została oszacowana na kwotę wyższą niż pięć tysięcy złotych, komornik może zamieścić

obwieszczenie o licytacji także w dzienniku lub czasopiśmie poczytnym w danej miejscowości. Obwieszczenie o licytacji doręcza się stronom i dozorczy zajętych ruchomości.”;

8) w art. 955 § 2 i § 3 otrzymują brzmienie:

„§ 2. Na wniosek i koszt strony komornik może zarządzić ogłoszenie również w inny wskazany przez nią sposób, w szczególności w dzienniku lub czasopiśmie poczytnym w danej miejscowości.

§ 3. W ogłoszeniu, o którym mowa w § 2, podaje się oznaczenie nieruchomości, czas i miejsce licytacji, sumę oszacowania i cenę wywołania oraz wysokość rękojmi, jaką licytant powinien złożyć.”;

9) art. 1018 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1018. Ogłoszenie o wszczęciu egzekucji komornik zamieszcza na tablicy ogłoszeń w budynku sądu oraz na stronie internetowej Krajowej Rady Komorniczej. Komornik może zamieścić ogłoszenie także w dzienniku lub czasopiśmie poczytnym w danej miejscowości.”;

10) art. 1019 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1019. Obwieszczenie o licytacji należy co najmniej dwa tygodnie przed jej terminem ogłosić publicznie na stronie internetowej oraz tablicy ogłoszeń w budynku sądu, a także na stronie internetowej Krajowej Rady Komorniczej, jak również przesłać terenowym organom administracji morskiej właściwym dla portu, w którym statek się znajduje, oraz dla portu macierzystego statku w celu wywieszenia w tych portach. Komornik może zamieścić obwieszczenie o licytacji także w dzienniku lub czasopiśmie poczytnym w danej miejscowości.”;

11) w art. 1064¹⁵ § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Postanowienie o wszczęciu egzekucji sąd przesyła do sądu właściwego do prowadzenia księgi wieczystej dla nieruchomości wchodzącej w skład przedsiębiorstwa lub gospodarstwa rolnego. Sąd właściwy do prowadzenia księgi wieczystej z urzędu dokonuje wpisu o wszczęciu egzekucji albo składa postanowienie do zbioru dokumentów. W razie wszczęcia egzekucji przeciwko przedsiębiorcy podlegającemu wpisowi do właściwego rejestru, sąd przesyła postanowienie o wszczęciu egzekucji w celu złożenia do akt rejestrowych. Ponadto sąd zarządza zamieszczenie ogłoszenia o wszczęciu egzekucji w Monitorze Sądowym i Gospodarczym oraz na stronie internetowej Krajowej Rady Komorniczej. Sąd może również zarządzić zamieszczenie ogłoszenia w dzienniku lub czasopiśmie poczytnym w siedzibie przedsiębiorstwa lub gospodarstwa rolnego.”;

12) w art. 1064¹⁸ w § 2 zdanie trzecie otrzymuje brzmienie:

„Bieg terminu rozpoczyna się od dnia zamieszczenia ogłoszenia w Monitorze Sądowym i Gospodarczym.”;

13) w art. 1064¹⁹ § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Sąd zarządzi zamieszczenie ogłoszenia postanowienia, o którym mowa w art. 1064¹⁶ § 1, w Monitorze Sądowym i Gospodarczym oraz na stronie internetowej Krajowej Rady Komorniczej. Sąd może również zarządzić zamieszczenie tego ogłoszenia w dzienniku lub czasopiśmie poczytnym w siedzibie przedsiębiorstwa lub gospodarstwa rolnego.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2021 r. poz. 2008, 2052, 2269 i 2328 oraz z 2022 r. poz. 1726 i 1768) uchyla się art. 64.

Art. 4. W ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2021 r. poz. 1119 i 2469 oraz z 2022 r. poz. 24, 218 i 1700) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9¹ po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Do uzyskania zezwolenia na obrót hurtowy napojami alkoholowymi nie jest obowiązany przedsiębiorca, którego zezwolenie wygasło z przyczyn wymienionych w art. 18 ust. 12 pkt 1-4 albo w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 491 § 1-3, art. 528 § 1 albo art. 551 § 1, 2 i 5 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1467), i który posiadając zezwolenie, o którym mowa w art. 18⁴ ust. 1, jednorazowo zbywa zinventaryzowane zapasy napojów alkoholowych.”;

2) w art. 14 w ust. 1 w pkt 4 w lit. d średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. e w brzmieniu:

„e) lokali gastronomicznych na dworcach kolejowych i autobusowych, w których dopuszcza się sprzedaż, podawanie i spożywanie napojów alkoholowych o zawartości do 4,5% alkoholu oraz piwa;”.

Art. 5. W ustawie z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. z 2021 r. poz. 1043) w art. 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Opodatkowaniu podlega nabycie przez nabywcę, od jednej osoby, własności rzeczy i praw majątkowych o czystej wartości przekraczającej:

- 1) 36120 zł - jeżeli nabywcą jest osoba zaliczona do I grupy podatkowej;
- 2) 27090 zł - jeżeli nabywcą jest osoba zaliczona do II grupy podatkowej;
- 3) 18060 zł - jeżeli nabywcą jest osoba zaliczona do III grupy podatkowej.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2021 r. poz. 1990 oraz z 2022 r. poz. 1846) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 46w otrzymuje brzmienie:

„Art. 46w. Do postępowań przed komisjami dyscyplinarnymi w sprawach odpowiedzialności dyscyplinarnej, w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz.U. z 2022 r. poz. 1375); nie stosuje się przepisów o oskarżycielu prywatnym, przedstawicielu społecznym, o postępowaniu przygotowawczym oraz środkach przymusu, z wyjątkiem przepisów o karze pieniężnej.”;

2) w art. 47b:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściciele nieruchomości zabudowanych lub inne podmioty uwidocznione w ewidencji gruntów i budynków, które takimi nieruchomościami władają, mają obowiązek umieszczenia w widocznym miejscu – na ścianie frontowej budynku albo na ogrodzeniu tabliczki z numerem porządkowym w terminie 30 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o ustaleniu tego numeru.”,

b) uchyla się ust. 2,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rada gminy, w drodze uchwały, może wprowadzić obowiązek umieszczania na tabliczce, o której mowa w ust. 1, nazwy miejscowości lub nazwy dzielnicy, osiedla, zespołu urbanistycznego, a także nazwy ulicy lub placu.”,

d) uchyla się ust. 4;

3) w art. 48:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Kto wbrew przepisom art. 47b ust. 1, będąc obowiązany do umieszczenia tabliczki porządkowej, nie umieści jej w widocznym miejscu – na ścianie frontowej budynku albo na ogrodzeniu tabliczki z numerem porządkowym w terminie 30 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o ustaleniu tego numeru podlega karze grzywny do 250 złotych albo karze nagany.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„2. W wypadkach określonych w ust. 1 i 1a orzekanie następuje na podstawie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2022 r. poz. 672 i 1726) w art. 37a w ust. 4 w pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) w przypadku gruntu położonego w całości w granicach administracyjnych miasta lub gruntu, którego powierzchnia nie przekracza 1 ha.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2022 poz. 1668) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) uchyla się art. 13 pkt 4;
- 2) w art. 20 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Odwołanie od opinii wydanej przez skład orzekający w sprawach określonych w art. 13 pkt 3 i 5 rozpatrywane jest przez kolegium izby, nie później niż w terminie 14 dni od daty jego wniesienia.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie (Dz. U. z 2022 poz. 1173) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 42aa pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) wykonywania polowania w obecności lub przy udziale dzieci do 18. roku życia bez zgody rodziców bądź opiekunów prawnych”;

- 2) w art. 52 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) wykonuje polowanie w obecności lub przy udziale dziecka do 18. roku życia bez zgody rodziców bądź opiekunów prawnych”.

Art. 10. W ustawie z dnia 22 grudnia 1995 r. o wydawaniu Monitora Sądowego i Gospodarczego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1795) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu:

„3b. Opłata za zamieszczenie w Monitorze Sądowym i Gospodarczym ogłoszenia lub obwieszczenia nie może być wyższa niż 20% minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2020 r. poz. 2207)”;

- 2) w art. 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezesi sądów rejonowych oraz organy wykonawcze jednostek samorządu terytorialnego zapewniają nieodpłatnie możliwość przeglądania Monitora Sądowego i Gospodarczego.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385 i 1723) w art. 7:

- 1) w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Umowa może zawierać opłatę skalkulowaną zgodnie z ust. 9b.”;

- 2) po ust. 9 dodaje się ust. 9a-9d w brzmieniu:

„9a. Odmowa przyłączenia do sieci gazowej z powodu braku warunków ekonomicznych, o których mowa w ust. 1, może być również uzasadniona brakiem środków finansowych na realizację odcinków sieci służących do przyłączenia w terminie wskazanym przez podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci. Nie dotyczy to sytuacji, w którym nakłady na realizację odcinków sieci służących do przyłączenia, w terminie wskazanym przez podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci, zostały uwzględnione w planie rozwoju, o którym mowa w art. 16 ust. 1, uzgodnionym z Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki.

9b. W przypadku odmowy przyłączenia do sieci z powodu braku warunków ekonomicznych, o których mowa w ust. 1, uzasadnionych brakiem środków finansowych, o których mowa w ust. 9a, przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, wraz z odmową informuje podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci o możliwości przyłączenia w zamian za wniesienie opłaty uwzględniającej rzeczywiste nakłady na realizację odcinków sieci służących do przyłączenia, wskazując przewidywaną wysokość takiej opłaty skalkulowaną w oparciu o szacunkowe nakłady. Przepisów ust. 5 oraz ust. 8 pkt 1 i 2 oraz pkt 3 lit. a nie stosuje się.

9c. Na wniosek podmiotu ubiegającego się o przyłączenie do sieci przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, zawiera z tym podmiotem umowę o przyłączenie do sieci z opłatą skalkulowaną zgodnie z ust. 9b, przy czym ostateczna wysokość opłaty za przyłączenie ustalana jest na podstawie rzeczywistych, udokumentowanych nakładów poniesionych przez przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, na wykonanie odcinków sieci służących do przyłączenia. Na żądanie podmiotu ubiegającego się o przyłączenie do sieci przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, zobowiązane jest do udokumentowania wysokości poniesionych nakładów.

9d. Jeżeli rzeczywiste, udokumentowane nakłady, o których mowa w ust. 9c, będą wyższe niż opłata skalkulowana zgodnie z ust. 9b i wniesiona przez podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci, podmiot ten obowiązany jest pokryć je w pełnej wysokości. Jeżeli rzeczywiste, udokumentowane nakłady, o których mowa w ust. 9c, będą niższe niż opłata skalkulowana zgodnie z ust. 9b i wniesiona przez podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci, różnicę zwraca się temu podmiotowi.”

Art. 12. W ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2020 r. poz. 955 oraz z 2022 r. poz. 275) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 10:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwy organ Policji, w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku, wydaje pozwolenie na broń, jeżeli wnioskodawca nie stanowi zagrożenia dla samego siebie, porządku lub bezpieczeństwa publicznego oraz przedstawi ważną przyczynę posiadania broni.”,
 - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wymóg istnienia i przedstawienia ważnej przyczyny posiadania broni nie dotyczy funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Służby Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Celno-Skarbowej, Służby Więziennej, funkcjonariuszy innych państwowych formacji uzbrojonych oraz żołnierzy zawodowych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli na podstawie odrębnych przepisów posiadają przydzieloną im broń służbową, a także sędziów, prokuratorów oraz osób pełniących terytorialną służbę wojskową co najmniej rok.”;
- 2) w art. 10b po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Polski związek sportowy nie może warunkować dopuszczenia do egzaminu, o którym mowa w ust. 2, dłuższym niż 1-miesięcznym członkostwem osoby wnioskującej o dopuszczenie do egzaminu w klubie posiadającym licencję tego związku.”;
- 3) w art. 15h:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Od orzeczenia lekarskiego lub psychologicznego przysługuje odwołanie.”,
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Odwołanie wnosi się na piśmie w terminie 30 dni od dnia doręczenia orzeczenia, za pośrednictwem lekarza albo psychologa, który wydał orzeczenie, do innego wybranego lekarza upoważnionego albo psychologa upoważnionego. Odwołanie powinno zawierać uzasadnienie.”,
 - c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Lekarz albo psycholog, za pośrednictwem którego jest wnoszone odwołanie, przekazuje je wraz z dokumentacją badań do wybranego przez odwołującego się

lekarza upoważnionego albo psychologa upoważnionego w terminie 3 dni od dnia otrzymania odwołania.”;

4) w art. 16 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb przeprowadzania i zakres przedmiotowy egzaminu, skład komisji egzaminacyjnej oraz stawkę odpłatności za egzamin. Egzamin musi składać się z części teoretycznej, dotyczącej znajomości przepisów w zakresie zgodnego z prawem posiadania i używania danej broni, oraz z części praktycznej, dotyczącej umiejętności posługiwania się tą bronią. Komisja egzaminacyjna musi składać się z co najmniej trzech członków, z których przynajmniej jeden musi posiadać uprawnienia instruktora strzelań policyjnych lub instruktora wyszkolenie strzeleckiego. Stawka odpłatności za egzamin nie może być wyższa niż 20% minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2020 r. poz. 2207).”;

5) w art. 47 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
„2. Do postępowania w sprawie zatwierdzenia regulaminu strzelnicy stosuje się przepisy działu II rozdziału 14 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329, 655 i 1457) w art. 54 po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. W terminie określonym w § 2, przed przekazaniem akt sądowi, organ sporządza uzasadnienie zaskarżonej decyzji, jeżeli odstąpił od jej uzasadnienia z powodu uwzględnienia w całości żądania strony.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2022 r. poz. 916 i 1726) w art. 83f:

1) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3a, właściciel nieruchomości jest obowiązany dokonać zgłoszenia do organu, o którym mowa w art. 83a ust. 1, zamiaru usunięcia drzewa, jeżeli obwód pnia drzewa mierzonego na wysokości 5 cm przekracza:

1) 100 cm - w przypadku topoli, wierzb, klonu jesionolistnego oraz klonu srebrzystego;

2) 85 cm - w przypadku kasztanowca zwyczajnego, robinii akacjowej oraz płatanu klonolistnego;

- 3) 70 cm - w przypadku pozostałych gatunków drzew.”;
- 2) w ust. 6 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „21 dni” zastępuje się wyrazami „14 dni”;
- 3) w ust. 8 wyrazy „14 dni” zastępuje się wyrazami „7 dni”;
- 4) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Odwołanie od decyzji, o której mowa w ust. 8, organ wyższego stopnia rozpoznaje w terminie 14 dni od dnia otrzymania akt sprawy od organu pierwszej instancji.”.

Art. 15. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1634, 1692, 1725, 1747, 1768 i 1964) uchyla się art. 266.

Art. 16. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162 i 2015 oraz z 2022 r. poz. 24, 974 i 1570) w art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Nie stanowi działalności gospodarczej działalność wykonywana przez osobę fizyczną, której przychód należny z tej działalności nie przekracza w żadnym miesiącu kwoty minimalnego wynagrodzenia, o którym mowa w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2020 r. poz. 2207), i która w okresie ostatnich 60 miesięcy nie wykonywała działalności gospodarczej.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. z 2021 r. poz. 1538) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem, po którym dodaje się pkt 7 i 8 w brzmieniu:

„7) teren biologicznie czynny – teren biologicznie czynny w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane;

8) zabudowa śródmiejska – zabudowa śródmiejska w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane.”;
- 2) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. Działalność handlową i usługową można realizować w ramach:

 - 1) wyodrębnionej części inwestycji mieszkaniowej oraz inwestycji towarzyszącej,
 - 2) samodzielnego obiektu budowlanego o powierzchni sprzedaży nie większej niż 2000 m²

- pod warunkiem, że powierzchnia użytkowa przeznaczona na działalność handlową lub usługową nie będzie mniejsza niż 5% i nie przekroczy 40% powierzchni użytkowej mieszkań.”;

2) w art. 5:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Warunek niesprzeczności ze studium nie dotyczy terenów, które były wykorzystywane jako tereny związane z funkcją kolejową, w tym tereny bocznic kolejowych, wojskową, produkcyjną, przemysłową, handlową, usługową, w tym usług pocztowych, baz komunikacyjnych, baz transportowych, techniczną, łączności, składową lub magazynową, a obecnie funkcje te nie są na tych terenach realizowane.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Warunek niesprzeczności ze studium nie dotyczy ponadto terenów:

- 1) określonych w studium jako tereny o kierunku zmian lub o przeznaczeniu pod funkcję usługową lub handlową,
 - 2) dla których w studium określono więcej niż jeden kierunek zmian lub więcej niż jedno przeznaczenie - jeżeli jako kierunek lub przeznaczenie dominujące wyznaczono dla nich funkcję usługową lub handlową
- włącznie z terenami, na których przewidziana została możliwość realizacji obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m².”;

3) w art. 7 ust. 7:

a) po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) określenie minimalnego udziału powierzchni ogólnodostępnego, nieogrodzonego urządzonego terenu wypoczynku oraz rekreacji lub sportu lokalizowanego w ramach terenu biologicznie czynnego na terenie inwestycji mieszkaniowej;”,

b) ust. 7 pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) wskazanie, że planowana inwestycja nie jest sprzeczna ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, z wyłączeniem terenów, o których mowa w art. 5 ust. 4-5, albo że planowana inwestycja leży na terenie, o którym mowa w art. 5 ust. 4 i nie jest sprzeczna z uchwałą o utworzeniu parku kulturowego;”;

4) w art. 8 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Uchwała o ustaleniu lokalizacji inwestycji mieszkaniowej wygasa, jeżeli przed upływem 6 lat od dnia opublikowania uchwały w wojewódzkim dzienniku

urzędowym decyzja o pozwoleniu na budowę inwestycji mieszkaniowej nie stała się ostateczna.”;

5) w art. 17:

a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a-4d w brzmieniu:

„4a. Dla inwestycji mieszkaniowej określa się:

- 1) minimalny udział powierzchni terenu biologicznie czynnego wynoszący co najmniej 25% powierzchni terenu inwestycji mieszkaniowej, przy czym co najmniej 50% terenu biologicznie czynnego stanowić ma ogólnodostępny, nieogrodzony urządzonego teren wypoczynku oraz rekreacji lub sportu, o którym mowa w ust. 4;
- 2) minimalną liczbę miejsc postojowych wynoszącą co najmniej 1,5-krotność liczby mieszkań przewidzianej do realizacji w ramach inwestycji mieszkaniowej.

4b. Obowiązek zapewnienia minimalnego udziału ogólnodostępnego, nieogrodzonego, urządzonego terenu wypoczynku oraz rekreacji lub sportu w ramach terenu biologicznie czynnego, o którym mowa w ust. 4a pkt 1, nie dotyczy:

- 1) inwestycji mieszkaniowych obejmujących swoim zakresem budowę, przebudowę lub zmianę sposobu użytkowania budynków mieszkalnych jednorodzinnych;
- 2) inwestycji mieszkaniowych zlokalizowanych w obszarze zabudowy śródmiejskiej;
- 3) udostępnienia urządzonego terenu wypoczynku oraz rekreacji lub sportu na terenie inwestycji towarzyszącej – pod warunkiem spełnienia przez ten teren, wymogów, o których mowa w ust. 4.

4c. Lokalizacja ogólnodostępnego, nieogrodzonego, urządzonego terenu wypoczynku oraz rekreacji lub sportu w ramach terenu biologicznie czynnego, o którym mowa w ust. 4a pkt 1, na terenie inwestycji mieszkaniowej zapewnia spełnienie wymogów, o których mowa w ust. 4.

4d. Dla inwestycji mieszkaniowej zlokalizowanej w obszarze zabudowy śródmiejskiej:

- 1) określa się minimalny udział powierzchni terenu biologicznie czynnego, wynoszący 12,5%;
- 2) określa się minimalną liczbę miejsc postojowych co najmniej równą liczbie mieszkań przewidzianej do realizacji w ramach inwestycji mieszkaniowej.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wymogi, o których mowa w ust. 1, 2, 4 i 4a, można spełnić zarówno w oparciu o infrastrukturę istniejącą w dniu składania wniosku o ustalenie lokalizacji inwestycji mieszkaniowej, jak i w oparciu o infrastrukturę planowaną do realizacji.”;

6) w art. 19 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W lokalnych standardach urbanistycznych, o których mowa w ust. 1, rada gminy może określić liczby miejsc postojowych niezbędnych dla obsługi realizowanej inwestycji mieszkaniowej większe niż określone w art. 17 ust. 4a pkt 2 lub w art. 17 ust. 4d pkt 2 ustawy lub obowiązek zapewnienia dostępu do sieci ciepłowniczej na zasadach wynikających z przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385 i 1723).

Art. 18. W ustawie z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568 z późn. zm.³) art. 100 otrzymuje brzmienie:

„Art. 100. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii albo wprowadzenia stanu nadzwyczajnego profil zaufany, o którym mowa w art. 3 pkt 14 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2070 oraz z 2022 r. poz. 1087), zachowuje ważność do końca trzeciego miesiąca, licząc od miesiąca, w którym odwołano stan zagrożenia epidemicznego lub stan epidemii albo zniesiono stan nadzwyczajny, jednocześnie nie ogłaszając ani nie wprowadzając żadnego z tych stanów.”.

Art. 19. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2022 r. poz. 699, 1250 i 1726) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 48a:

a) w ust. 3 wyraz „iloczyn” zastępuje się wyrazami „połowę iloczynu”;

b) po ust. 3b dodaje się ust. 3c w brzmieniu:

„3c. W przypadku, gdy odpady mają być magazynowane w miejscu magazynowania odpadów innym niż instalacja, obiekt budowlany lub jego część za największą masę odpadów, o której mowa w ust. 3, przyjmuje się masę wskazaną we wniosku, o którym mowa w art. 42 ust. 1 albo w art. 42 ust. 2.”;

2) w art. 194 ust. 1 po pkt 3a dodaje się pkt 3b w brzmieniu:

³ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 695, 1086, 1262, 1478, 1747, 2157 i 2255, z 2021 r. poz. 1535 i 2368 oraz z 2022 r. poz. 64, 202, 1561, 1692, 1730 i 1967.

„3b) magazynowanie odpadów w miejscu magazynowania odpadów innym niż instalacja, obiekt budowlany lub jego część, w ilości przekraczającej największą masę odpadów wskazaną we wniosku, o którym mowa w art. 42 ust. 1 albo w art. 42 ust. 2.”.

Art. 20. Do postępowań administracyjnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wydaniem decyzji w pierwszej instancji art. 127a § 1 ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się w brzmieniu dotychczasowym i nie stosuje się art. 127 § 1a ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 21. Do postępowań cywilnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu dotychczasowym, z wyjątkiem art. 61 § 3 ustawy zmienianej w art. 2, który stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 22. Do postępowań w sprawie wydania pozwolenia na broń, prowadzonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 12, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się art. 10 ust. 1 oraz art. 15h w brzmieniu dotychczasowym, a art. 10 ust. 1a stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 23. Do postępowań w sprawie zatwierdzenia regulaminu strzelnicy, prowadzonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 12, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się art. 47 ustawy zmienianej w art. 11 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 24. Do postępowań sądowniczo-administracyjnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje art. 54 § 2a ustawy zmienianej w art. 13, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jeżeli organ za pośrednictwem którego wniesiono skargę nie przekazał jeszcze akt wojewódzkiemu sądowi administracyjnemu.

Art. 25. Do postępowań w sprawie usunięcia drzew lub krzewów, które rosną na nieruchomościach stanowiących własność osób fizycznych i są usuwane na cele niezwiązane z prowadzeniem działalności gospodarczej, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 14, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 26. Do postępowań w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji mieszkaniowej, wszczętych na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 17, w brzmieniu dotychczasowym i niezakończonych przed dniem wejścia w życie art. 17, stosuje się przepisy dotychczasowe, z wyjątkiem przepisu art. 8 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 17, który stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 27. Z dniem wejścia w życie art. 37a ust. 4 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 7, wygasają prawa pierwokupu gruntów przysługujące Skarbowi Państwa, reprezentowanemu przez Lasy Państwowe, o których mowa w tym przepisie.

Art. 28. Do uchwał o lokalizacji inwestycji mieszkaniowej, które w dniu wejścia w życie art. 17 nie wygasły, przepis art. 8 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 17, stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 29. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia z wyjątkiem:

- 1) art. 12, który wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy;
- 2) art. 5, art. 8, art. 15 i art. 16, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.

UZASADNIENIE

I. POTRZEBA I CEL WYDANIA AKTU PRAWNEGO

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej uchwałą z dnia 21 lipca 2021 r. powołał Komisję Nadzwyczajną do spraw deregulacji i postanowił, że do zadań tej Komisji należeć będą: sprawy związane z ograniczeniem biurokracji; rozpatrywanie ustaw deregulacyjnych; przegląd i analiza przepisów regulujących kwestie społeczne, ekonomiczne i gospodarcze w celu wskazania przepisów niejasnych, niespójnych, nieskutecznych, zbędnych lub nadmiernie regulujących oraz występowanie z inicjatywą ustawodawczą w celu eliminowania takich przepisów, a także rozpatrywanie projektów ustaw dotyczących spraw związanych z ograniczeniem swobód gospodarczych.

Przygotowany projekt *ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu likwidowania zbędnych barier administracyjnych i prawnych* stanowi efekt pierwszych kilku miesięcy działalności Komisji. Drugi z przygotowanych projektów został przekazany do Ministerstwa Rozwoju i Technologii w związku z toczącymi się z Komisją Europejską negocjacjami dotyczącymi Krajowego Programu Odbudowy dla lepszej koordynacji prac legislacyjnych i negocjacji.

W niniejszym projekcie w wielu przypadkach proponowane zmiany mają charakter kompromisowy i starają się uwzględnić zarówno interes publiczny jak i prywatny, a także interesy różnych podmiotów, których sytuacje regulują.

W trakcie posiedzeń Komisji, na które zaproszeni zostali przedstawiciele przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w różnych branżach, samorządów gospodarczych i zawodowych, izb gospodarczych oraz think tanków, a także ośrodków naukowych, Komisja wysłuchała i przeanalizowała szereg sformułowanych przez nich uwag i propozycji. Szczegółowo zapoznała się także z licznymi propozycjami kierowanymi do niej w formie pisemnej.

Komisja zwróciła się również do Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców z prośbą o przekazanie materiałów, które otrzymał on ze wszystkich ministerstw, po dokonanych przez nie przeglądzie aktów prawnych regulujących sprawy związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Analiza wszystkich otrzymanych materiałów oraz stanowisk przedstawianych Komisji pozwoliła stwierdzić, że jednym z najpoważniejszych problemów, z którymi borykają się obywatele, a w szczególności przedsiębiorcy, jest nadmierna regulacja – przejawiająca się

w szczególności nakładaniem na nich zbyt wielu, często zbędnych obowiązków, a także przesadnym sformalizowaniem różnorodnych procedur, które prowadzą do istotnego marnotrawienia czasu i środków.

Drugim istotnym problem, który zidentyfikowała Komisja jest wadliwa praktyka stosowania prawa. Objawia się ona swoistą „nadinterpretacją” prawa, polegającą m.in. na wyjątkowo zachowawczym, tj. bezpiecznym, z punktu widzenia urzędników zatrudnionych w urzędach obsługujących organy administracji publicznej, ale w istocie wadliwym jego interpretowaniu. I chociaż istnienie takiej praktyki, zwłaszcza przy świadomości niejasności i niespójności wielu obowiązujących przepisów, można zrozumieć, to jednak nie można jej akceptować.

W celu jej wyeliminowania, a przynajmniej istotnego ograniczenia, istotne jest jednak nie tylko dalsze poprawianie jakości obowiązującego prawa, w tym jego upraszczanie, ale także stałe podnoszenie kwalifikacji osób zatrudnionych na stanowiskach urzędniczych, a także stawianie wysokich wymagań osobom na takich stanowiskach zatrudnianym.

Niniejszy projekt nie obejmuje natomiast, również zgłaszanych Komisji, postulatów związanych z procesem stanowienia prawa, w tym dokonywaniem oceny skutków regulacji – zarówno *ex ante* jak i *ex post*, a także jego stabilności. Postulaty te Komisja w znacznej większości uznaje za słuszne i będą one przedmiotem jej dalszych prac.

W dalszym ciągu Komisja będzie także wyszukiwać regulacje, których eliminacja albo modyfikacja wpłynąć będzie na poprawę funkcjonowania obywateli i przedsiębiorców.

Projekt *ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu likwidowania zbędnych barier administracyjnych i prawnych* przewiduje wprowadzenie zmian do kilkunastu ustaw. Z uwagi na ekonomikę procesu legislacyjnego zasadne jest procedowanie jednego projektu ustawy o charakterze przekrojowym.

II. SZCZEGÓŁOWY OPIS PROPONOWANYCH ZMIAN – rzeczywisty stan w dziedzinie, która ma być unormowana; różnice pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

1. Zmiany w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (art. 1 projektu).

1) Ostateczność decyzji uwzględniających w całości żądanie strony (art. 1 pkt 1 projektu).

Projektowana zmiana przewiduje nadanie waloru ostateczności decyzji wydanej w pierwszej instancji, od której uzasadnienia organ odstąpił z powodu uwzględnienia w całości żądania strony (dodanie § 1a w art. 127 k.p.a.).

Zmiana ta stanowić będzie istotny wyjątek od zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Należy mieć jednak na uwadze, że w sytuacji, w której organ wydając decyzję w całości uwzględnia żądanie strony, nie jest ona zainteresowana, by wnieść od takiej decyzji odwołanie. Jednocześnie – co istotne – strona nadal będzie miała możliwość doprowadzenia do uchylecia takiej decyzji na drodze sądowoadministracyjnej.

Dzięki tej zmianie strona – otrzymując decyzję zgodną ze swoim żądaniem – w celu uzyskania przez nią przymiotu ostateczności, nie będzie zmuszona czekać na upływ terminu na wniesienie od niej odwołania ani też podejmować dodatkowych czynności polegających na skutecznym złożeniu oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania.

W tym kontekście istotne jest również, że w sytuacji, w której organ pierwszej instancji odstąpił od uzasadnienia decyzji, możliwość jej weryfikacji przez organ drugiej instancji i tak jest istotnie ograniczona.

2) *Modyfikacja instytucji zrzeczenia się prawa do wniesienia odwołania (art. 1 pkt 2 projektu).*

Zmiana art. 127a § 1 k.p.a. ma na celu umożliwienie stronie złożenia oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania od decyzji jeszcze przed rozpoczęciem biegu terminu na jego wniesienie. W obecnym stanie prawnym istnieją bowiem kontrowersje, czy strona może złożyć przedmiotowe oświadczenie w dniu doręczenia jej decyzji, skoro termin na wniesienie odwołania rozpoczyna swój bieg dopiero w dniu następnym.

Kwestia ta ma szczególne znaczenie w sytuacji, w której strona, chcąc jak najszybciej otrzymać ostateczną decyzję, decyduje się na jej osobisty odbiór w siedzibie organu, który ją wydał i przy jej odbiorze chciałaby jednocześnie złożyć oświadczenie o zrzeczeniu się prawa do wniesienia od niej odwołania i otrzymać potwierdzenie, że jest ona ostateczna.

2. Zmiany w ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (art. 2 projektu).

1) *Rozszerzenie kompetencji organizacji pozarządowej w postępowaniu cywilnym (art. 3 pkt 1 i 2 projektu).*

Projektowana zmiana wychodzi naprzeciw oczekiwaniom przedsiębiorców i ma na celu umożliwienie udziału w postępowaniu cywilnym (w tym jego wszczynania) organizacjom pozarządowym, których członkiem jest przedsiębiorca. Wobec stale postępującej profesjonalizacji postępowania cywilnego zmiana ta pozwoli przede wszystkim na lepsze zabezpieczenie interesów przedsiębiorców, których nierzadko nie stać (zwłaszcza po okresie pandemii) na korzystanie z usług profesjonalnych pełnomocników.

2) *Zmiana miejsca publikacji wybranych ogłoszeń i obwieszczeń (art. 3 pkt 3, 5-13 projektu).*

Celem projektowanych zmian jest w pierwszej kolejności wskazanie Monitora Sądowego i Gospodarczego jako podstawowego miejsca publikowania obligatoryjnych ogłoszeń w postępowaniu cywilnym.

Monitor Sądowy i Gospodarczy jest ogólnokrajowym dziennikiem urzędowym przeznaczonym do zamieszczania obwieszczeń lub ogłoszeń i jako taki powinien stanowić podstawowe miejsce publikacji ogłoszeń i obwieszczeń również w postępowaniu cywilnym. Dostęp do treści Monitora Sądowego i Gospodarczego za pośrednictwem Internetu jest bezpłatny, dzięki czemu osoby zainteresowane publikowanymi w nim treściami nie muszą ponosić żadnych kosztów chcąc się z nimi zapoznać.

Aktualne regulacje przewidujące publikowanie przedmiotowych ogłoszeń w różnego rodzaju dziennikach czy pismach „poczytnych na całym obszarze Państwa” lub „poczytnych na terenie określonej miejscowości” nie odpowiadają postępującym przemianom społecznym polegającym m.in. na coraz mniejszym znaczeniu tradycyjnej prasy.

Ponadto w przypadku wielu miejscowości trudno jest wskazać jakikolwiek dziennik, który byłby w niej „poczytny”, dlatego też w przypadku niektórych fakultatywnych ogłoszeń lub obwieszczeń przewiduje się możliwość publikowania ich również w czasopiśmie (np. tygodniku) poczytnym w danej miejscowości.

Dzięki wprowadzanym niniejszą ustawą zmianom do ustawy o wydawaniu Monitora Sądowego i Gospodarczego koszt publikacji ogłoszeń i obwieszczeń w Monitorze Sądowym i Gospodarczym (maksymalnie 20% minimalnego wynagrodzenia za pracę) będzie w bardzo wielu przypadkach niższy niż aktualny koszt publikowania ich w prasie.

Nieco szersze zmiany dotyczą publikowania ogłoszeń o zezwoleniu na złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego, w którym dodatkowo obligatoryjne będzie zamieszczenie go na stronie internetowej sądu, natomiast ogłoszenie w Monitorze Sądowym

i Gospodarczym będzie obligatoryjne w tym przypadki tylko wtedy, gdy wartość przedmiotu świadczenia składanego do depozytu sądowego przekraczać będzie 5000 zł.

3) Zniesienie obowiązku składania odpisu księgi wieczystej (art. 3 pkt 4 projektu).

W związku z faktem, iż księgi wieczyste prowadzone są obecnie w systemie teleinformatycznym brak jest uzasadnienia, by do wniosków wszczynających postępowanie nieprocesowe, które dotyczą nieruchomości ujawnionych w księdze wieczystej, konieczne było załączanie odpisu tej księgi. Dzięki tej zmianie wnioskodawcy nie będą musieli pozyskiwać takiego odpisu i ponosić związanych z tym kosztów.

3. Zmiana w ustawie z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (art. 3 projektu).

Projektowana zmiana związana jest bezpośrednio ze zmianą dokonywaną niniejszą ustawą w ustawie z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (art. 6 projektu).

Mając na uwadze modyfikację przepisów zawartych w tej ustawie, polegających na ograniczeniu aktualnie obowiązującego obowiązku zamieszczania tabliczek z numerem porządkowym na budynkach i ogrodzeniach, zasadne jest uchylenie art. 64 ustawy – Kodeks wykroczeń.

Jednocześnie w ustawie z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne proponuje się dodanie nowego art. 48 ust. 1a, który przewidywać będzie odpowiedzialność za wykroczenie, ale ściśle związaną z niezrealizowaniem obowiązku określonego w art. 47b ust. 1 tej ustawy.

Ponadto nie będzie już czynem zabronionym pod groźbą kary (karanym jako wykroczenie), niedopełnienie obowiązku oświetlenia tabliczki z numerem porządkowym nieruchomości. Zachowanie takie – na gruncie aktualnego stanu prawnego – nie jest w żadnym innym akcie prawnym regulowane. Oznacza to, że obowiązek oświetlenia takiej tabliczki wynika obecnie wyłącznie z treści normy sankcjonowanej wyinterpretowanej z art. 64 § 2 ustawy – Kodeks wykroczeń, co nie jest właściwe.

4. Zmiany w ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (art. 4 projektu).

Celem pierwszej z proponowanych zmian jest umożliwienie jednorazowego zbycia zinventoryzowanych napojów alkoholowych przedsiębiorcy (bez uzyskiwania przez niego

zgody na hurtowy obrót napojami alkoholowymi), któremu – z przyczyn wymienionych w art. 18 ust. 12 pkt 1-4 ustawy albo w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 491 § 1-3, art. 528 § 1 albo art. 551 § 1, 2 i 5 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych – wygasło zezwolenie na hurtowy obrót napojami alkoholowymi.

Przedsiębiorca, który na podstawie posiadanego zezwolenia kupił towar, powinien mieć możliwość zbycia zapasów po wygaśnięciu zezwolenia – na podstawie zezwolenia na wyprzedaż – zarówno konsumentom jak i przedsiębiorcom, którzy posiadają zezwolenie na obrót alkoholem. Jest to szczególnie istotne i ważne dla wielu przedsiębiorców, którzy w dynamicznej, często trudnej dla nich, sytuacji gospodarczej, decydują się na podjęcie działań restrukturyzacyjnych lub nawet zmuszonych jest zakończyć działalność.

Szczególnie istotne może być to rozwiązanie dla mikro i małych przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej.

Druga z projektowanych zmian polega na ograniczeniu obowiązującego aktualnie zakazu sprzedaży, podawania i spożywania napojów alkoholowych w środkach i obiektach transportu publicznego przez umożliwienie sprzedaży, podawania i spożywania napojów alkoholowych o zawartości do 4,5% alkoholu oraz piwa w lokalach gastronomicznych na dworcach kolejowych i autobusowych.

Mając na uwadze, że sprzedaż, podawanie i spożywanie napojów alkoholowych o zawartości do 4,5% alkoholu oraz piwa dozwolona jest w wagonach restauracyjnych i bufetach pociągów komunikacji krajowej, utrzymywanie przedmiotowego zakazu w odniesieniu do lokali gastronomicznych znajdujących się w budynkach dworcowych nie jest uzasadniane.

Projektowana zmiana jest likwidacją prawnego reliktu, zmniejszy ograniczenie wolności działalności gospodarczej, zwiększy natomiast atrakcyjność, a tym samym zainteresowanie prowadzeniem działalności gospodarczej w budynkach dworców, przez co przyczyni się również do większych wpływów z tytułu podatków dochodowych.

Ocena *ex post* proponowanej zmiany pozwoli odpowiedzieć na pytanie, czy zasadne jest dalsze ograniczenie obowiązującego w tym zakresie zakazu i pozwolenie na sprzedaż, podawanie i spożywanie w lokalach gastronomicznych na dworcach wszystkich rodzajów alkoholu, podobnie jak (co ma już miejsce teraz) w międzynarodowych portach lotniczych i portach morskich.

5. Zmiany w ustawie z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (art. 5 projektu).

Projektowana zmiana ma na celu urealnienie kwot wolnych od podatku przewidzianych w ustawie z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn. Aktualne kwoty obowiązują od niemal 20 lat, tj. od dnia 01.01.2003 r., kiedy to wynosiły one odpowiednio około 12-krotność, 9-krotność i 6-krotność ówczesnego minimalnego wynagrodzenia za pracę (800 zł w 2003 r.). Projekt przewiduje podniesienie tych kwot do 12-krotności, 9-krotności i 6-krotności aktualnego minimalnego wynagrodzenia za pracę (3010 zł).

Zmiana ta – jednoznacznie korzystna dla obywateli – nie musi przy tym oznaczać zmniejszenia dochodów gmin, albowiem mniejsze kwotowo wpływy mogą być zrównoważone większą ich liczbą na skutek spadku potencjalnej atrakcyjności działań mających na celu uniknięcie opodatkowania.

6. Zmiany w ustawie z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (art. 6 projektu).

Pierwsza z projektowanych zmian ma charakter porządkujący, a jej celem jest dostosowanie brzmienia art. 46w ustawy do aktualnej treści ustawy – Kodeks postępowania karnego, w którym (od dnia 01.07.2015 r.) nie ma już przepisów dotyczących powództwa cywilnego w postępowaniu karnym.

Druga z projektowanych zmian ma na celu ograniczenie obowiązku umieszczenia tabliczki z numerem porządkowym. Zgodnie z nowymi przepisami obowiązek ten będzie polegał na umieszczeniu tej tabliczki w widocznym miejscu – albo na ścianie frontowej budynku albo na ogrodzeniu.

Jednocześnie o obowiązku zamieszczenia na tej tabliczce dodatkowych informacji (nazwy miejscowości lub nazwy dzielnicy, osiedla, zespołu urbanistycznego, a także nazwy ulicy lub placu) będzie mogła (przede wszystkim uwzględniając lokalne uwarunkowania) zdecydować rada gminy.

Dodatkowo w ustawie proponuje się dodanie nowego art. 48 ust. 1a, w którym stypizowane będzie wykroczenie, polegające na niezrealizowaniu obowiązku zamieszczenia tabliczki zgodnie z art. 47b ust. 1 ustawy. Zakres karalności będzie w tym przypadku węższy aniżeli określony w aktualnie obowiązującym art. 64 ustawy – Kodeks wykroczeń.

7. Zmiany w ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach (art. 7 projektu).

Celem zmiany jest niewielkie, ale bardzo istotne zliberalizowanie obrotu gruntami, o których mowa w art. 37a ust. 1 ustawy o lasach (w szczególności oznaczonych jako las w ewidencji gruntów i budynków), polegające na ograniczeniu przysługującego Skarbowi Państwa prawa pierwokupu takich gruntów, jeżeli są one położone w całości w granicach administracyjnych miasta lub których powierzchnia nie przekracza 1 ha.

Zmiana ta pozwoli nie tylko na swobodny obrót takimi gruntami, ale także zniesie w tym przypadku obowiązek uzyskiwania niezbędnego do zawarcia umowy przenoszącej własność nieruchomości zaświadczenia, iż grunt mający być przedmiotem tej umowy nie należy do kategorii gruntów wskazanych w art. 37a ust. 1 ustawy o lasach. Dzięki tej zmianie strony umowy nie będą musiały pozyskiwać takiego zaświadczenia i ponosić związanych z tym kosztów.

Jednocześnie projektowana zmiana w żaden sposób nie uniemożliwi Skarbowi Państwa nabywania własności przedmiotowych gruntów w drodze „zwykłej” umowy zawartej z jego dotychczasowym właścicielem na zasadach ogólnych.

8. Zmiany w z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (art. 8 projektu).

W związku ze zmianą przewidzianą w art. 15 niniejszej ustawy konieczne jest uchylene art. 13 pkt 4 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych, zgodnie z którym do zadań izby należy m.in. wydawanie opinii o przedkładanych przez organy wykonawcze jednostek samorządu terytorialnego informacjach o przebiegu wykonania budżetu za pierwsze półrocze.

Zmniejszenie zakresu zadań ciążących na regionalnych izbach obrachunkowych przyczyni się do zmniejszenia kosztów ich funkcjonowania i pozwoli wykorzystać ich potencjał do realizacji istotniejszych z punktu widzenia finansów samorządowych zadań.

9. Zmiany w ustawie z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie (art. 9 projektu).

Projektowana zmiana jest efektem poszukiwania kompromisu w istotnej społecznie sprawie – udziału w polowaniach osób do 18. roku życia. Jest ona tożsama ze zmianą proponowaną już w szczególnym – obywatelskim projekcie ustawy o zmianie ustawy Prawo

łowieckie, pod którym podpisy złożyło co najmniej 104832 obywateli (druk sejmowy nr 49). Tym samym uznać należy, że przedmiotowa kwestia zasługuje na szczególną uwagę, a proponowana zmiana ustawy wychodzi naprzeciw oczekiwaniom społecznym.

Celem tej zmiany jest ograniczenie budzącego także prawne kontrowersje zakazu wykonywania polowania w obecności lub przy udziale dzieci do 18. roku życia (oraz częściową depenalizację naruszenia tego zakazu). Podkreślenia wymaga, że konstytucyjność przedmiotowej regulacji, jako istotnie ograniczająca deklarowane w art. 48 Konstytucji RP prawo rodziców do wychowania dzieci zgodnie z własnymi przekonaniami, budzi wątpliwości. Wyrazem tego był wniosek grupy posłów o zbadanie jej konstytucyjności przez Trybunał Konstytucyjny (sygnatura K 4/18). Postępowanie przed Trybunałem Konstytucyjnym w tej sprawie zostało jednak umorzone ze względu na upływ kadencji Sejmu.

Aktualnie zakazane jest (i stanowiące czyn zabroniony): wykonywanie polowania w obecności lub przy udziale dziecka do 18. roku życia. Projektowana zmiana ograniczyć ma przedmiotowy zakaz do sytuacji, w której wykonywanie polowania w obecności lub przy udziale dziecka do 18. roku życia miałyby miejsce bez zgody rodziców bądź opiekunów prawnych dziecka. Ograniczenie tego zakazu nie będzie godziło w zasadę ochrony dobra dziecka, pozwoli natomiast o tym, co jest dobre dla konkretnego dziecka, w pierwszej kolejności zdecydować jego rodzicom (opiekunom prawnym).

Należy mieć na uwadze, że osoby poniżej 18. roku życia mogą w różnym, chociaż ograniczonym, zakresie samodzielnie decydować o sobie, w tym również w sferze prawnej. Tytułem przykładu wskazać można, że mają ograniczoną zdolność do czynności prawnych (po ukończeniu 13. roku życia), mogą: zawrzeć małżeństwo (kobieta po ukończeniu 16. roku życia), świadczyć pracę (po ukończeniu 16. roku życia), czy też uzyskać uprawnienia do kierowania pojazdów kategorii AM (po ukończeniu 14. roku życia) lub kategorii A1, B1 i T (po ukończeniu 16. roku życia).

Trudno jednocześnie wskazać takie dobro, którego ochrona wymagałaby całkowitego zakazu uczestniczenia w polowaniach osób poniżej 18. roku życia. Można zatem stwierdzić, że polowanie nie jest jednak taką aktywnością, przed którą należy arbitralnie chronić wszystkie osoby poniżej 18. roku życia. W pełni adekwatne i odpowiadające potrzebom i oczekiwaniom społecznym będzie zatem uzależnienie możliwości udziału w polowaniach osób poniżej 18. roku życia od zgody ich rodziców bądź opiekunów prawnych. Podkreślenia wymaga przy tym, że wprowadzenie proponowanej zmiany nie zwolni rodziców (opiekunów prawnych) z obowiązku troski o dziecko i odpowiedzialności chociażby za dopuszczenie do udziału w

polowaniu zbyt młodego dziecka albo do udziału dziecka w polowaniu, z którym wiązać się może jakieś ponadprzeciętne ryzyko.

10. Zmiany w ustawie z dnia 22 grudnia 1995 r. o wydawaniu Monitora Sądowego i Gospodarczego (art. 10 projektu).

Projektowane zmiany mają na celu w pierwszej kolejności określenie maksymalnej wysokości opłaty za zamieszczenie w Monitorze Sądowym i Gospodarczym ogłoszenia lub obwieszczenia, która nie będzie mogła być wyższa niż 20% minimalnego wynagrodzenia za pracę.

Ze względu na fakt, iż na skutek nowelizacji dokonanych niniejszą ustawą w Monitorze Sądowym i Gospodarczym publikowana będzie większa liczba ogłoszeń i obwieszczeń rozszerza się także katalog podmiotów, na których ciążyć będzie obowiązek nieodpłatnego zapewnienia możliwości przeglądania Monitora Sądowego i Gospodarczego.

Oprócz prezesów sądów rejonowych obowiązek taki ciążyć będzie również na organach wykonawczych jednostek samorządu terytorialnego. Mając na uwadze, że już obecnie organy wykonawcze jednostek samorządu terytorialnego mają obowiązek zapewnienia możliwości nieodpłatnego przeglądania m.in. Dziennika Ustaw nie spowoduje to dodatkowych kosztów po ich stronie, pozwoli natomiast wszystkim chętnym bezpłatnie uzyskać dostęp do treści publikowanych w Monitorze Sądowym i Gospodarczym.

11. Zmiany w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (art. 11 projektu).

Nowelizacja ma na celu przeciwdziałania negatywnym skutkom wydawania odmów dla inwestycji przyłączeniowych pozostających poza zakresem planu rozwoju, dla których przedsiębiorstwa energetyczne prowadzące działalność dystrybucyjną nie mają zapewnionego finansowania. Projektowane przepisy przewidują nałożenie na przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się dystrybucją paliw gazowych prawnego obowiązku realizacji ww. inwestycji przyłączeniowej (pozostającej poza zakresem planu rozwoju, dla której wydana została odmowa z powodu braku warunków ekonomicznych, tj. braku środków na realizację inwestycji w terminie oczekiwanym przez podmiot), w zamian za wniesienie przez podmiot opłaty uwzględniającej rzeczywiste nakłady na realizację przyłączenia, w tym rzeczywiste nakłady na budowę odcinków sieci służących do przyłączenia.

W celu wzmocnienia sytuacji odbiorców proponowane regulacje przewidują, że w przypadku, gdy przedsiębiorstwo energetyczne zidentyfikuje konieczność wydania takiej odmowy, będzie jednocześnie w każdym przypadku zobowiązane do poinformowania podmiotu ubiegającego się o przyłączenie o możliwości przyłączenia w zamian za wniesienie opłaty uwzględniającej wszystkie nakłady na realizację inwestycji. Wstępna wysokość takiej opłaty, skalkulowana w oparciu o szacunkowe nakłady na realizację przyłączenia, wskazana będzie w piśmie informującym podmiot o odmowie wydania warunków – co powinno ułatwić podmiotowi podjęcie decyzji inwestycyjnej. W celu zagwarantowania, że ostateczna wysokość opłaty nie będzie ustalona w wysokości przekraczającej poniesione nakłady, przedsiębiorstwo zobowiązane będzie do ustalenia ostatecznej wysokości opłaty na podstawie rzeczywistych, udokumentowanych nakładów poniesionych na wykonanie przyłączenia (w tym rzeczywistych nakładów na budowę odcinków sieci służących do przyłączenia). Ponadto na żądanie podmiotu ubiegającego się o przyłączenie przedsiębiorstwo energetyczne zobowiązane będzie do udokumentowania wysokości poniesionych nakładów. Ewentualne różnice pomiędzy rzeczywistymi, udokumentowanymi nakładami, a wniesioną opłatą zostaną wyrównane przez dopłatę ze strony podmiotu (gdy nakłady okazały się wyższe), bądź zwrot części tej opłaty (gdy nakłady okazały się niższe).

12. Zmiany w ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (art. 12 projektu).

Celem projektowanych zmian jest racjonalizacja przepisów dotyczących dostępu do broni palnej. Ma to istotne znaczenie proobronne, co jest szczególnie istotne w kontekście wojny w Ukrainie. Da szansę na stosunkowo szybkie, a bez dodatkowych kosztów dla państwa, wzmocnienie potencjału obronnego Polski. Zwiększy także poczucie osobistego bezpieczeństwa wśród obywateli, gdyż wzmocni ochronę zdrowia, życia, a także miru domowego.

Najistotniejsza zmiana ma na celu określenie kręgu podmiotów, które nie będą obowiązane do przedstawiania w toku uzyskiwania pozwolenia na broń „ważnej przyczyny jej posiadania”. Odmowy wydania pozwolenia na broń są aktualnie bardzo często uzasadnianie rzekomym niewykazaniem tej okoliczności. Mając na uwadze potrzebę wzmocnienia potencjału obronnego Polski zasadne jest zwolnienie z obowiązku przedstawiania ważnej przyczyny posiadania broni funkcjonariuszy i żołnierzy, jeżeli na podstawie odrębnych przepisów posiadają przydzieloną im broń służbową, a także osoby pełniące terytorialną służbę wojskową co najmniej rok.

Posiadanie przez te osoby broni w celach ochrony osobistej bez obowiązku przedstawiania ważnej przyczyny jej posiadania przyczyni się do wzmocnienia potencjału obronnego naszego kraju, a jednocześnie będzie wyrazem zaufania państwa w stosunku do osób pełniących szczególną służbę na jego rzecz. Istotne jest, że zmianie nie ulegają przepisy dotyczące zdolności, w szczególności fizycznej i psychicznej do posiadania broni, która u wszystkich tych osób będzie weryfikowana na dotychczasowych zasadach. Stanowi to wystarczającą gwarancję, że broń będzie w posiadaniu wyłącznie tych osób, które nie stanowią zagrożenia dla samych siebie, ani też dla porządku lub bezpieczeństwa publicznego.

Konieczność przedstawiania ważnej przyczyny posiadania broni nie będzie dotyczyła także osób wykonujących szczególne (w tym pozostające pod szczególnym nadzorem) zawody, tj. sędziów i prokuratorów.

Prawo do posiadania broni przez te osoby – bez konieczności przedstawiania ważnej przyczyny jej posiadania – będzie opierało się na zaufaniu, że skoro sędzia lub prokurator wnioskuje o pozwolenie na broń, to przesłanka istnienia ważnej przyczyny jej posiadania jest spełniona. Analogiczna regulacja obowiązuje m.in. na gruncie ochrony informacji niejawnych. Sędziowie i prokuratorzy mają dostęp do informacji niejawnych bez przeprowadzania postępowań sprawdzających. Przyjmuje się (bez żadnej weryfikacji), że dają oni rękojmię zachowania tajemnicy (art. 34 ust. 10 pkt 15 ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych).

Ułatwiając uzyskanie pozwolenia na broń w celach ochrony osobistej sędziom i prokuratorom nie tylko wzmocni się potencjał obronny Polski, ale także podkreśli szczególny charakter wykonywanych przez nich zawodów, co dodatkowo powinno przyczynić się do wzrostu zaufania społecznego do nich.

Ponadto określa się maksymalny – jednomiesięczny – okres członkostwa w klubie strzeleckim, który może być wymagany przez polski związek sportowy od osób ubiegających się o możliwość przystąpienia do egzaminu potwierdzającego posiadanie kwalifikacji niezbędnych do ubiegania się o wydanie pozwolenia na broń do celów sportowych. Pozwoli to na skrócenie czasu potrzebnego na uzyskanie pozwolenia na broń do celów sportowych.

Skraca się także (do 14 dni) termin na rozpoznanie przez właściwy organ Policji wniosku o wydanie pozwolenia na broń, a także modyfikuje się przepis upoważniający ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia w drodze rozporządzenia trybu przeprowadzania i zakresu egzaminu dla osoby wnioskującej o wydanie pozwolenia na broń, składu komisji egzaminacyjnej oraz stawki odpłatności za ten egzamin. Projektowana zmiana stanowi, że maksymalna stawka odpłatności za egzamin nie może być wyższa niż 20%

minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, co oznacza, że w stosunku do aktualnego stanu prawnego stawka ulegnie ujednoliceniu i w znacznej części obniżeniu. Znowelizowany przepis upoważniający nie przewiduje również konieczności wydania przedmiotowego rozporządzenia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, ze względu na marginalny zakres regulowanych spraw, które pozostają w obszarze jego właściwości. Wprowadzenie górnej granicy stawki odpłatności za egzamin w przepisie upoważniającym pozwoli ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych ustalenie jej konkretnej wysokości w rozporządzeniu samodzielnie.

Uproszczeniu ulega także procedura odwoławcza od orzeczenia lekarskiego i psychologicznego, które są wydawane w toku postępowania o wydanie pozwolenia na broń. Zgodnie z projektem odwołanie będzie mogło być wniesione do dowolnego, wybranego przez odwołującego się, lekarza upoważnionego albo psychologa upoważnionego (w rozumieniu przepisów ustawy). Konsekwencją tej zmiany będzie również konieczność znowelizowania przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 151 ustawy o broni i amunicji, w zakresie dotyczącym wzorów orzeczeń lekarskich i psychologicznych.

Projekt wprowadza także postępowanie uproszczone w postępowaniu dotyczącym zatwierdzenia regulaminu strzelnicy.

13. Zmiana w ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (art. 13 projektu).

Projektowana zmiana ma celu urealnienie sądowej kontroli decyzji, od której uzasadnienia organ odstąpił z powodu uwzględnienia w całości żądania strony.

W obecnym stanie prawnym kontrola taka może być w istocie jedynie iluzoryczna, albowiem sąd administracyjny może co najwyżej domyślać się, czym kierował się organ wydając taką decyzję.

Mając na uwadze wprowadzane niniejszą ustawą wyjątki od zasady dwuinstancyjności postępowania, w tym wprowadzenie generalnej zasady, że decyzja wydana w pierwszej instancji, od której uzasadnienia organ odstąpił z powodu uwzględnienia w całości żądania strony, jest ostateczna, wprowadzenie projektowanej zmiany (poprzez dodanie w art. 54 § 2a) jest konieczne.

14. Zmiany w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (art. 14 projektu).

Nowelizacja ma na celu w pierwszej kolejności ograniczenie sytuacji, w których planowane usunięcie drzew, które rosną na nieruchomościach stanowiących własność osób fizycznych i są usuwane na cele niezwiązane z prowadzeniem działalności gospodarczej, wymaga zgłoszenia do właściwego organu, który może sprzeciwić się ich usunięciu.

Zmiany polegają na zwiększeniu o 20 cm – w stosunku do aktualnie obowiązujących wymiarów – obwodu pnia drzewa (mierzonego na wysokości 5 cm), od którego wymagane jest dokonanie przedmiotowego zgłoszenia. Ponadto skróceniu do 14 dni (z 21) ulega termin na dokonanie przez organ oględzin zgłoszonych do wycinki drzew, a także do 7 dni (z 14) termin na wniesienie przez organ ewentualnego sprzeciwu. Jednocześnie wprowadza się ustawy – 14-dniowy termin na rozpoznanie odwołania od sprzeciwu wniesionego przez organ.

Dzięki tej zmianie właściciele nieruchomości będą mogli w szerszym zakresie korzystać z przysługującego im prawa własności, a w sytuacji, w której będą chcieli dokonać usunięcia drzewa wymagającego zgłoszenia, szybciej uzyskają ostateczne rozstrzygnięcie, czy mogą tego dokonać. Dzięki temu rzadziej będą pozbawiani możliwości usunięcia drzewa i nowego zagospodarowania swojej nieruchomości w trakcie jednego sezonu, co aktualnie – ze względu na przeciągające się czynności administracyjne – często ma miejsce.

15. Zmiany w z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (art. 15 projektu).

Celem projektowanej zmiany jest uchylenie zbędnego obowiązku ciążącego na organach wykonawczych jednostek samorządu terytorialnego, polegającego na konieczności sporządzania i przedstawiania organowi stanowiącemu jednostki samorządu terytorialnego i regionalnej izbie obrachunkowej, w terminie do dnia 31 sierpnia każdego roku: informacji o przebiegu wykonania budżetu jednostki samorządu terytorialnego za pierwsze półrocze, informacji o kształtowaniu się wieloletniej prognozy finansowej, w tym o przebiegu realizacji przedsięwzięć, o których mowa w art. 226 ust. 3 ustawy o finansach publicznych oraz informacji, o której mowa w art. 265 pkt 1 tej ustawy.

Konieczność sporządzania tych informacji istotnie obciąża pracowników urzędów obsługujących jednostki samorządu terytorialnego, podczas gdy pozyskanie tych informacji nie służy żadnym istotnym celom i nie spełnia żadnej istotnej roli.

Uchylenie przedmiotowego obowiązku zmniejszy koszty funkcjonowania jednostek samorządu terytorialnego i w niewielkim zakresie zwiększy ich autonomię poprzez brak konieczności przedkładania powyższych informacji regionalnym izmom obrachunkowym.

16. Zmiany w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (art. 16 projektu).

Zmiana ma na celu podniesienie kwoty przychodów, do której możliwe jest prowadzenie tzw. działalności nieewidencjonowanej. Działalność ta, mająca wiele niekwestionowanych zalet, może być jednak obecnie rzadko prowadzona, ze względu na bardzo niski próg przychodów umożliwiający jej stosowanie. Ostrożne, ale jednak znaczące (o 100%), podniesienie tego progu pozwoli znacznie szerszemu gronu osób na podjęcie legalnie dodatkowej działalności zarobkowej. W znacznej części mogą to być osoby, które dotychczas w ogóle nie prowadziły tej działalności, co przełoży się nie tylko na wzrost gospodarczy, ale zwiększy także wpływy podatkowe od uzyskiwanych z tego tytułu dochodów.

17. Zmiany w ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących (art. 17 projektu).

Potrzeba nowelizacji przedmiotowej ustawy wynika z dużego deficytu mieszkań na rynku (szeroko opisywany „głód mieszkań”) i postępującego wzrostu ich cen. Celem proponowanych zmian jest przede wszystkim zwiększenie podaży gruntów, które mogłyby zostać przeznaczone na inwestycje o charakterze mieszkaniowym. Zmiany te mają bardzo szeroki wymiar – od prospołecznego i prorodzinnego, aż po ułatwiający osiedlanie się w godnych warunkach uchodźcom z Ukrainy. Proponowane zmiany są efektem poszukiwania kompromisu i wagi interesów różnych podmiotów. Przy ich opracowywaniu starano się w maksymalnym stopniu zadbać o interes przyszłych mieszkańców, jak również mieszkańców nieruchomości sąsiadujących z mającymi być dopiero przedmiotem inwestycji. Dlatego też wprowadzając pewne ułatwienia dla inwestorów nałożono na nich dodatkowe, konkretne obowiązki, w szczególności, co do konieczności zapewnienia w ramach realizowanej inwestycji minimalnego udziału powierzchni terenu biologicznie czynnego wynoszącego (co do zasady) co najmniej 25% powierzchni terenu inwestycji mieszkaniowej, przy czym co najmniej 50% tego terenu biologicznie czynnego stanowić ma ogólnodostępny, nieogrodzony urządzony teren

wypoczynku oraz rekreacji lub sportu, a także zapewnienia odpowiedniej liczby miejsc postojowych (co do zasady) w liczbie stanowiącej 1,5-krotność liczby mieszkań zrealizowanych w ramach inwestycji.

Nowelizacja wpływając na podaż gruntów spowoduje wzrost liczby inwestycji, zwiększy dostępność pracy na lokalnych rynkach oraz ustabilizuje ceny mieszkań i podniesie poziom ich dostępności.

Stanowi ona również odpowiedź na niedobór substancji mieszkaniowej i zbyt niską dostępność lokali mieszkalnych dla Polek, Polaków i ich rodzin. Wpisuje się tym samym w pakiet proponowanych przez rząd rozwiązań, takich jak np. umożliwienie budowy domów do 70 m² bez pozwolenia na budowę.

Może stanowić jedną z odpowiedzi na wzrost zapotrzebowania lokali mieszkalnych dla uchodźców, którzy przybyli do Polski w związku z rosyjską agresją na Ukrainę. Polską granicę przekroczyło już niemal trzy miliony uchodźców. Część z nich podejmie decyzję o pozostaniu w Polsce i budowaniu w naszym kraju swojej przyszłości. Taka sytuacja rodzi dodatkowe zapotrzebowanie na lokale mieszkalne. Pomimo najszybszego – od czasów PRL – tempa budów w sektorze mieszkaniowym, potrzeby są wciąż duże. Wprowadzenie projektowanych przepisów pozwoli, w krótszej perspektywie, przebudować chociażby stare biurowce, tak by pełniły funkcję mieszkalną. Taki zabieg może efektywnie zwiększyć bazę mieszkań w stosunkowo niedługim – jak na złożoność procesu inwestycyjnego – czasie. Długofalowo, ustawa pozwoli realizować nowe inwestycje mieszkaniowe na gruntach, na których dotychczasowo było to niemożliwe z uwagi na niekorzystne postanowienia planu miejscowego bądź studium uwarunkowań.

Należy mieć przy tym na uwadze, że ostateczną decyzję w sprawie zmiany zagospodarowania gruntu podejmuje rady gminy. Oznacza to, że niezależnie od tego jak szeroko zakreślony zostanie przedmiot ustawy, koncepcja którą przedstawi inwestor musi – każdorazowo – zyskać uznanie radnych.

1) *Zwiększenie udziału powierzchni przeznaczonej pod działalność handlową lub usługową (art. 16 pkt 1 projektu)*

Z uwagi na ogromne zalety i rosnącą popularność projektów typu mixed-use, w projekcie przewidziano podniesienie progu maksymalnej powierzchni usługowej lub handlowej w ramach inwestycji mieszkaniowej realizowanej na podstawie ustawy.

Obecnie taka powierzchnia może stanowić do 20% całego projektu mieszkaniowego. Szacuje się, że realizacja inwestycji typu mixed-use, byłaby możliwa gdyby wskaźnik ten

oscylował w granicach 40%. Takie projekty pozwalają realizować ideę „miasta 15 minut”, którego założeniem jest bliskość wszelkiej, niezbędnej dla mieszkańców infrastruktury. Za przykład udanych realizacji tego typu posłużyć mogą m. in. stołeczne Browary Warszawskie czy łódzkie Monopolis. Projekty takie powstają najczęściej na terenach zdegradowanych, które za sprawą inwestorów mogą zyskać nową, przyjazną dla miasta, wielofunkcyjną odsłonę.

2) *Zwiększenie dostępności terenów (art. 16 pkt 2 i pkt 3 lit. b projektu)*

Zauważalne jest, że z uwagi na postępującą digitalizację, rozwój e-commerce i zmianę przyzwyczajeń konsumentów na znaczeniu tracą wielkopowierzchniowe galerie handlowe. Do takiego kierunku zmian przyczynił się również wybuch pandemii. Duże sklepy wielkopowierzchniowe często nie były w stanie zaoferować konsumentom odpowiedniej oferty, przegrywając z mniejszymi, bardziej lokalnymi formatami sklepów.

Z upływem czasu okazało się również, że projekty jednofunkcyjne przytłaczają swoim rozmiarem, nie dostarczają mieszkańcom niezbędnych usług i nie odpowiadają na zmieniające się potrzeby społeczeństwa. W efekcie bywało, że takie centra handlowe okazywały się nierentowne i konieczne było ich wygaszenie.

Z uwagi na fakt, że razem z powierzchnią parkingową, sklepy wielkopowierzchniowe tworzyły w miastach swego rodzaju enklawy ich zamknięcie wiąże się z koniecznością przemiany tej przestrzeni, tak aby mogła zostać ponownie wykorzystana przez lokalną społeczność. Duża część parków handlowych była lokalizowana w atrakcyjnych częściach miasta. Rewitalizacja takiego obszaru i zamiana jego funkcji pozwoli na ponowne przyłączenie go do tkanki miejskiej, po latach niełaski związanej z jego wcześniejszym przeznaczeniem, nieprzystającym do dzisiejszych realiów.

Podobną sytuację zaobserwować możemy w przypadku usług najmu, które zostały skupione w zagłębieniach biurowych, takich jak to położone w Warszawie w okolicach ulicy Domaniewskiej. Po latach wiadomo już, że przewidziana w tamtym rejonie monokultura biurowa zupełnie nie przystaje do miejskich realiów. Mieszkańcy Warszawy skarżą się, że zagłębienie biurowe generuje korki, brak tam niezbędnych usług czy oferty kulturalnej, a po godzinach pracy dzielnica pustoszeje.

W związku z powyższym proponuje się zmiany w art. 5 – nowelizację ust. 4 oraz dodanie ust. 5. Projektowane regulacje rozszerzają zakres przedmiotowy ustawy pozwalając na realizowanie inwestycji mieszkaniowych na terenach wykorzystywanych w przeszłości w celach usługowych lub handlowych, niezależnie od postanowień obowiązującego studium. Postuluje się również umożliwienie dokonywania przekształceń innych gruntów,

wykorzystywanych dotychczasowo w związku z funkcją m. in. magazynową, składową, łączności oraz baz komunikacyjnych. Regulacja ta ma na celu umożliwienie rewitalizacji takich terenów jak np. dawne zajezdnie autobusowe.

3) *Doprecyzowanie elementów wniosku o ustalenie lokalizacji inwestycji (art. 16 pkt 3 lit. a projektu)*

Regulacja doprecyzowuje obowiązek określenia we wniosku o ustalenie lokalizacji inwestycji mieszkaniowej poziomu jednego ze wskaźników kształtowania zabudowy, tj. powierzchni terenu biologicznie czynnego.

4) *Wydłużenie okresu ważności uchwały (art. 16 pkt 4 projektu)*

Przewidziane wydłużenie okresu ważności uchwały o ustaleniu lokalizacji inwestycji mieszkaniowej do 6 lat stanowi odpowiedź na trudności napotymane przez inwestorów w ramach procesu ubiegania się o pozwolenie na budowę. Z uwagi na fakt, że inwestycje realizowane na podstawie specustawy stanowią często kompleksowe, miastotwórcze projekty, które wymagają odpowiedniego zaangażowania specjalistów, przewidziany aktualnie termin jest zbyt krótki. Problemy te wynikają również z konieczności realizacji całej inwestycji mieszkaniowej na podstawie jednego pozwolenia na budowę, co w zakresie większych projektów znacznie wydłuża przygotowania inwestorów. Co więcej uchwała wygasa jeśli decyzja o pozwoleniu na budowę nie stanie się ostateczna. Oznacza to, że inwestor, chcąc zabezpieczyć swoje interesy, powinien uwzględnić również czas na ewentualne postępowanie w drugiej instancji, które może zostać zainicjowane odwołaniem jednej ze stron.

5) *Obowiązek zapewnienia minimalnego udziału terenu powierzchni biologicznie czynnej i minimalnej liczby miejsc parkingowych (art. 16 pkt 5 projektu)*

Wprowadzenie obowiązku zapewnienia minimalnego udziału terenu powierzchni biologicznie czynnej jaki powinna spełniać inwestycja mieszkaniowa oraz obowiązku udostępnienia – w ramach terenu powierzchni biologicznie czynnej – ogólnodostępnego, nieogrodzonego urządzonego terenu wypoczynku oraz rekreacji lub sportu, a także minimalnej liczby miejsc parkingowych stanowi odpowiedź na oczekiwania lokalnych społeczności.

Taki zabieg pozwoli przede wszystkim zapewnić przekształcanym terenom, choćby częściowo, otwarty, inkluzywny charakter. Mieszkańcy, zarówno inwestycji mieszkaniowej jak i istniejących inwestycji sąsiednich, otrzymają możliwość korzystania z nieogrodzonego, dostępnego dla wszystkich terenu wypoczynku. Zapewnienie minimalnego udziału wskaźnika

powierzchni biologicznie czynnej ma również ogromne znaczenie w kontekście przeciwdziałania problemom związanym z retencją wody, czy tworzeniem się tak zwanych miejskich wysp ciepła.

Zapewnienie minimalnej liczby miejsc parkingowych zapobiegnie wielu problemom związanych z ich deficytem, z którymi często borykają się nie tylko mieszkańcy nowo realizowanych inwestycji, ale również mieszkańcy nieruchomości w jej sąsiedztwie.

W projektowanym ust. 4b przewidziane zostały przypadki, dla których – ze względu na charakter takiej inwestycji mieszkaniowej bądź inne, specyficzne uwarunkowania – wyłączono obowiązek udostępnienia ogólnodostępnego, nieogrodzonego urządzonego terenu wypoczynku oraz rekreacji lub sportu w ramach terenu powierzchni biologicznie czynnej. Wyłączenia dotyczą inwestycji mieszkaniowych obejmujących swoim zakresem budowę, przebudowę lub zmianę sposobu użytkowania domów jednorodzinnych, inwestycji lokalizowanych w obszarze zabudowy śródmiejskiej oraz sytuacji, w których ogólnodostępny, nieogrodzony, urządzonego teren wypoczynku oraz rekreacji lub sportu jest lokalizowany w całości na terenie inwestycji towarzyszącej.

Zawarta w art. 17 ust. 4c norma ma na celu doprecyzowanie zasad dotyczących spełnienia wymogu udostępnienia minimalnej powierzchni urządzonego terenu wypoczynku oraz rekreacji lub sportu, o którym mowa w art. 17 ust. 4. Przepis ust. 4c stanowi, że powierzchnie ogólnodostępnego, nieogrodzonego urządzonego terenu wypoczynku oraz rekreacji lub sportu zlokalizowanego w ramach powierzchni terenu biologicznie czynnego, zalicza się na poczet wymogów określonych w ust. 4.

Z uwagi na intensywny charakter zabudowy lokalizowanej w obszarze zabudowy śródmiejskiej, dla inwestycji lokalizowanych w tym obszarze, ustanawia się łagodniejsze wymogi w zakresie minimalnego udziału powierzchni terenu biologicznie czynnego, a także minimalnej liczby miejsc postojowych. Inwestycje planowane w obszarze zabudowy śródmiejskiej charakteryzuje wysoka intensywność zabudowy, często realizowane są na małych działkach ewidencyjnych bądź w tak zwanej zabudowie plombowej. Z uwagi na powyższe zachowanie minimalnego udziału terenu powierzchni biologicznie czynnej na poziomie 25% mogłoby okazać się w praktyce niemożliwe, podobnie jak zapewnienie liczby miejsc postojowych odpowiadających 1,5-krotności liczby realizowanych mieszkań.

18. Zmiana w ustawie z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem

COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (art. 18 projektu).

Proponowana nowelizacja ma na celu uniknięcie sytuacji, w której na skutek odwołania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii albo zniesienia stanu nadzwyczajnego (i nieogłoszenia ani niewprowadzenia jednocześnie innego z tych stanów) w tym samym czasie straciłaby ważność bardzo duża liczba profili zaufanych. Sytuacja ta byłaby trudna nie tylko dla obywateli, w tym przedsiębiorców, ale również dla podmiotów, do których obywatele zwracaliby się z wnioskami o potwierdzenie nowych profili zaufanych.

W związku z powyższym proponuje się, aby profile zaufane pozostały ważne (aktywne) nieco dłużej (od 3 do niemal 4 miesięcy), co pozwoli wszystkim zainteresowanym przedłużyć ich ważność w zwyczajnym trybie, nie paraliżując przy tym normalnej działalności podmiotów, w których można uzyskać potwierdzenie profilu zaufanego.

19. Zmiany w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (art. 19 projektu).

Celem projektowanej zmiany jest ograniczenie obowiązku ustanawiania przez posiadacza odpadów (obowiązane do uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów) zabezpieczenia ewentualnych roszczeń, które mogą powstać w związku z zastępczym wykonaniem ciążących na nim obowiązków. Proponuje się, aby zabezpieczenia musiały być ustanawiane w wysokości o połowę mniejszej niż obecnie.

Przepisy te (w aktualnym brzmieniu) utrudniają prowadzenie działalności gospodarczej polegającej na zbieraniu lub przetwarzaniu odpadów.

Zbyt daleko ograniczają one jedną z podstawowych zasad, którymi powinno kierować się państwo w stosunku do przedsiębiorców, tj. zasadą domniemania uczciwości przedsiębiorcy (art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców). Z drugiej strony są one jednak próbą kompromisu pomiędzy zaufaniem w stosunku do przedsiębiorców, a koniecznością chronienia interesu publicznego i interesu prywatnego innych podmiotów przed naruszającymi prawo działaniami, które mogą tym interesom istotnie szkodzić. Dlatego też nie znosi się całkowicie obowiązku ustanowienia zabezpieczenia roszczeń, a nadto (niejako dla równowagi) wprowadza się możliwość nałożenia w pewnych sytuacjach sankcji za magazynowanie odpadów w ilości większej aniżeli deklarowana jako maksymalna.

Aktualnie obowiązująca regulacja zwiększa koszty prowadzenia działalności gospodarczej, przez co może być szczególnie uciążliwa dla małych i średnich przedsiębiorców,

którzy często mogą nie dysponować możliwością ustanowienia wymaganego zabezpieczenia, co uniemożliwia im prowadzenie działalności gospodarczej w tym zakresie. Zaburza to uczciwą konkurencję i narusza interes konsumentów.

Należy mieć przy tym na uwadze, że realna wartość pieniędzy wpłaconych tytułem zabezpieczenia ustanowionego w formie depozytu z upływem czasu może maleć i pieniądze zwrócone przedsiębiorcy po latach będą miały mniejszą wartość niż w momencie ich wpłacania.

Konieczność zmiany przedmiotowych przepisów uzasadnia również to, że są skomplikowane i rozmaicie interpretowane przez organy prowadzące postępowania. W konsekwencji postępowania te trwają bardzo długo, nierzadko dłużej aniżeli dwa lata, co jest całkowicie nieakceptowalne.

III. PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I PRZEPIS O WEJŚCIU W ŻYCIE

1. Przepisy przejściowe.

Jako generalną zasadę przyjęto w projekcie, że do postępowań wszczętych i niezakończonych przed wejściem w życie niniejszej ustawy znajdować będą zastosowanie przepisy dotychczasowe. Dotyczy to postępowań prowadzonych na podstawie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego (art. 20), ustawy – Kodeks postępowania cywilnego (art. 21), ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (art. 24). Wyjątkowo – w postępowaniu cywilnym – art. 61 § 3 ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosować się będzie do postępowań już wszczętych, dzięki czemu organizacje pozarządowe będą mogły do takich postępowań również przystępować.

Przepisy dotychczasowe nadal będą stosowane do postępowań w sprawie wydania pozwolenia na broń (art. 22) oraz w sprawie zatwierdzenia regulaminu strzelnicy (art. 23), prowadzonych na podstawie przepisów ustawy o broni i amunicji. Wyjątkowo dodawany do tej ustawy art. 10 ust. 1a znajdzie zastosowanie do postępowań już wszczętych, dzięki czemu krąg podmiotów wymienionych w tym przepisie nie będzie już zobligowany do przedstawiania ważnej przyczyny posiadania broni celem uzyskania na nią pozwolenia.

Przepisy dotychczasowe również nadal będą stosowane do postępowań w sprawie usunięcia drzew lub krzewów, które rosną na nieruchomościach stanowiących własność osób fizycznych i są usuwane na cele niezwiązane z prowadzeniem działalności gospodarczej (art. 25) oraz do postępowań w sprawie lokalizacji inwestycji mieszkaniowej, wszczętych na

podstawie ustawy o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących (art. 26). Wyjątkiem jest art. 8 ust. 3 tej ustawy, który w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosowany będzie także do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy.

Mając na uwadze cel nowelizacji ustawy o lasach proponuje się, aby przysługujące Skarbowi Państwa, reprezentowanemu przez Lasu Państwowe prawa pierwokupu gruntów położonych w całości w granicach administracyjnych miasta i gruntów, których powierzchnia nie przekracza 1 ha wygasły z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy (art. 27).

Uwzględniając natomiast przedstawione wyżej argumenty uzasadniające wydłużenie do 6 lat ważności uchwały o ustaleniu lokalizacji inwestycji mieszkaniowej za w pełni zasadne należy przyjąć rozwiązanie, które wydłuży do 6 lat ważność uchwał, które zostały podjęte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, a które dotychczas nie wygasły (art. 28).

2. Przepis o wejściu w życie

Zdecydowana większość przepisów ustawy wejdzie w życie po upływie podstawowego – 14-dniowego *vacatio legis*.

Dłuższe – 3-miesięczne *vacatio legis* przewidziano dla przepisów zmieniających ustawę o broni i amunicji, gdyż ich wejście w życie spowoduje konieczność wydania nowych rozporządzeń wykonawczych.

Nowelizacje ustawy o podatku od spadków i darowizn, ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych, ustawy o finansach publicznych oraz ustawy – Prawo przedsiębiorców wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.

IV. PRZEWIDYWANE SKUTKI USTAWY, W TYM OCENA WPŁYWU NA DZIAŁALNOŚĆ MIKROPRZEDSIĘBIORCÓW ORAZ MAŁYCH I ŚREDNICH PRZEDSIĘBIORCÓW.

Celem regulacji jest ograniczenie obciążeń administracyjnych dla obywateli, w tym przedsiębiorców, dlatego projektowane przepisy wpłyną pozytywnie na ich funkcjonowanie, w tym na działalność mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw. Projektowane zmiany zmniejszą również obciążenia podatkowe oraz przyczynią się do zaktywizowania części społeczeństwa, umożliwiając w szerszym zakresie podejmowanie najprostszej (nieewidencjonowanej) działalności umożliwiającej regularne i legalne pozyskiwanie dochodów.

Ograniczenie obciążeń przyczyni się także do lepszego postrzegania organów władzy publicznej i stanowionego przez nie prawa przez wszystkich obywateli.

W niewielkim zakresie zmniejszone zostaną również biurokratyczne obowiązki ciążące na organach wykonawczych jednostek samorządu terytorialnego.

Eliminacja zidentyfikowanych barier administracyjnych i prawnych w funkcjonowaniu obywateli, przedsiębiorców i samorządu terytorialnego możliwa jest wyłącznie na drodze zmian legislacyjnych ze względu na charakter tych ograniczeń, które wynikają wprost z obowiązujących przepisów prawa, a konkretnie przeregulowania oraz z ich niejednoznaczności i niespójności, a także z braku adekwatności istniejących procedur do współczesnych realiów społeczno-gospodarczych.

V. INNE OŚWIADCZENIA I INFORMACJE DOTYCZĄCE PROJEKTU.

Projektowana regulacja jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie był poddany konsultacjom społecznym.

Projekt nie spowoduje ujemnych skutków dla budżetu Państwa ani jednostek samorządu terytorialnego, albowiem w związku z ograniczeniem szeroko rozumianej biurokracji obniży koszty funkcjonowania organów administracji publicznej i jednocześnie wpłynie pozytywnie na podejmowanie i prowadzenie działalności gospodarczej oraz tzw. działalności nieewidencjonowanej, co z kolei przełoży się na zwiększenie dochodów przedsiębiorców i obywateli, a tym samym większe wpływy do budżetu Państwa (i budżetów jednostek samorządu terytorialnego) z tytułu różnego rodzaju podatków od uzyskiwanych przez nich dochodów.

Podstawowe założenia projektowanych aktów wykonawczych, których wydanie będzie konieczne w związku z uchwaleniem projektu ustawy, zostały przedstawione we fragmentach uzasadnienia bezpośrednio odnoszących się do przepisów upoważniających do ich wydania.